

Economistul

Codul insolvenței – o privire în perspectivă imediată

Codul insolvenței, a cărui adoptare este așteptată pentru anul în curs, constituie obiect de dezbateri în mediul juridic și în cel de afaceri. Pe această linie, se înscrie conferința organizată de Grupul de Presă „Bursa”, în parteneriat cu Institutul Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență. Premisa, potrivit căreia „modul cum sunt administrate insolvențele în România este deosebit de important pentru mediul de afaceri”, a fost dezvoltată într-o diversitate de subiecte, vizând, în esență, „stadiul lucrărilor în Parlament asupra noului Cod al insolvenței; cum creștem rata de succes a procedurilor de insolvență; transformarea creanțelor în acțiuni – o soluție pentru reorganizare; cine pierde și cine câștigă; creanțe garantate-creanțe chirografare; finanțarea companiilor în insolvență; restructurarea companiilor – soluție de redresare a economiei; implicațiile insolvenței asupra mediului de afaceri”.

Dintre prevederile proiectate a fi incluse în Codului insolvenței, reorganizarea în termen de un an a unei companii aflate în această situație nu poate fi realizabilă în toate cazurile, a semnalat Stan Tîrnoveanu (ZRP Insolvency), considerând că „trebuie să avem o reglementare care să corespundă realității, să avem un studiu de impact privind reorganizarea unei companii”. Cristian Răvășilă (senior manager la PwC România) a apreciat preconizata legiferare a „testului creditorului privat”. La rândul său, Simona Miloș (președintele Institutului Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență) a exprimat opinia potrivit căreia „proiectul Codului insolvenței protejează excesiv Fiscul”. O propunere de „clasificare a companiilor în mari și mici, la fel ca în economie”, a fost făcută de Cristina Chiriac (directorul general al World Trade Center), cu motivația că „nu se poate egaliza o societate cu 2 angajați cu una cu 400. Este inadmisibil! În cazul unei companii mari, cu 400 de angajați, vor fi afectați de restructurare toți salariații”.

Din perspectivă juridică, Gheorghe Piperea (avocat) a remarcat că „nu există nicio certitudine că depozitele garantate ale populației nu vor fi utilizate pentru salvarea băncilor. Anul trecut, după bail-in-ul din Cipru, UE a spus că este un caz singular. Apoi, la finele anului, UE a adoptat procedura pentru toate statele membre care aderă la uniunea bancară”.

NECESITATEA UNEI LEGI A FALIMENTULUI PERSONAL.

Comentând oportunitatea unor restructurări legislative, Cristian Pârvan (secretar general al Asociației Oamenilor de Afaceri din România) a subliniat: „Legea insolvenței și legea falimentului personal sunt niște instrumente de care avem nevoie. Când a fost vorba despre liberalizarea capitalurilor, măsura a fost luată deși nu eram pregătiți, pentru că așa a vrut BNR. Acum avem nevoie de legea falimentului personal, dar se opune BNR pentru că protejează băncile care au dat credite cu buletinul”.

În calitate de director general al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, Cristina Gociu a anunțat că AAAS are în portofoliu 612 societăți, dintre care 260 se găsesc în insolvență, adăugând că, din 2014, procedura insolvenței devine „o modalitate prin care AAAS urmărește în primul rând

performanța economică și evitarea falimentului. Astfel, toate părțile implicate în insolvență trebuie să colaboreze pentru restructurarea cu succes a companiilor”.

De pe poziția Legislativului, Daniel Florea (deputat PSD, Comisia juridică, de disciplină și imunități din Camera Deputaților).a conchis: „Am văzut toate propunerile pentru Cod pe care le-am primit de la CSM, de la mediul de afaceri, de la practicieni. Noua lege va fi un mare pas înainte, chiar dacă e perfectibilă. Codificarea legilor speciale, a materiei, este ceea ce trebuie să ne asumăm cu toții”.